

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 604/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2013

για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιатύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο ε),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ⁽⁴⁾ πρέπει να επέλθουν ορισμένες ουσιαστικές αλλαγές. Για λόγους σαφήνειας, ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να αναδιατυπωθεί.

(2) Η κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου, που περιλαμβάνει ένα κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου (ΚΕΣΑ), αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Ένωση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 317 της 23.12.2009, σ. 115.

⁽²⁾ ΕΕ C 79 της 27.3.2010, σ. 58.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Μαΐου 2009 (ΕΕ C 212 Ε της 5.8.2010, σ. 370) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 6ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 50 της 25.2.2003, σ. 1.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την ειδική σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να αρχίσουν οι εργασίες για την εγκαθίδρυση του ΚΕΣΑ, που θα βασίζεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων, της 28ης Ιουλίου 1951, η οποία συμπληρώθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, της 31ης Ιανουαρίου 1967 (καλούμενης εφεξής «σύμβαση της Γενεύης»), ώστε να εξασφαλίζεται ότι κανείς δεν θα αποστέλλεται πίσω εκεί όπου θα υποστεί διώξεις, δηλαδή να διατηρηθεί η αρχή της μη επαναπροώθησης. Από την άποψη αυτή, και χωρίς να θίγονται τα κριτήρια ευθύνης που ορίζει ο παρών κανονισμός, τα κράτη μέλη, όλα εκ των οποίων σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης, θεωρούνται ασφαλείς χώρες για τους υπηκόους τρίτων χωρών.

(4) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν επίσης ότι το ΚΕΣΑ θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.

(5) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου η κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

(6) Η πρώτη φάση της δημιουργίας του ΚΕΣΑ που θα πρέπει να οδηγήσει, μακροπρόθεσμα, σε κοινή διαδικασία και ομοιόμορφο καθεστώς, που θα ισχύουν σε όλη την Ένωση, για εκείνους στους οποίους χορηγείται διεθνής προστασία, έχει επί του παρόντος ολοκληρωθεί. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στις 4 Νοεμβρίου 2004, ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο καθορίζει τους στόχους προς υλοποίηση στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης κατά την περίοδο 2005-2010. Από την άποψη αυτή, με το πρόγραμμα της Χάγης κλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ολοκληρώσει την αξιολόγηση των νομικών μέσων της πρώτης φάσης και να υποβάλει τα μέσα και τα μέτρα της δεύτερης φάσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο προκειμένου να εκδοθούν πριν από το 2010.

(7) Με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαίωσε την προσηλωσή του στον στόχο της δημιουργίας κοινού χώρου προστασίας και αλληλεγγύης σύμφωνα με το άρθρο 78 της Συνθήκης για τη λειτουργία

της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), για τα πρόσωπα στα οποία χορηγείται διεθνής προστασία, έως το 2012 το αργότερο. Επίσης, τόνισε ότι το σύστημα του Δουβλίνου εξακολουθεί να αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο στην οικοδόμηση του ΚΕΣΑ, διότι σαφώς κατανέμει μεταξύ των κρατών μελών την ευθύνη για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

- (8) Οι πόροι της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΥΥΑ), που έχει συσταθεί με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, θα πρέπει να διατίθενται για την κατάλληλη υποστήριξη των αρμόδιων υπηρεσιών των κρατών μελών που είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να προβλεφθούν από την ΕΥΥΑ μέτρα αλληλεγγύης, όπως η Δύναμη Επέμβασης για το Άσυλο με ομάδες υποστήριξης για το άσυλο, ώστε να βοηθούνται τα κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν ιδιαίτερη πίεση και στα οποία οι αιτούντες διεθνή προστασία (καλούμενοι εφεξής «αιτούντες») δεν μπορούν να επωφελούνται από τους κατάλληλους κανόνες, ιδίως όσον αφορά την υποδοχή και την προστασία.
- (9) Ενόψει των αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων που διενεργήθηκαν όσον αφορά την εφαρμογή των μέσων της πρώτης φάσης, ενδείκνυται, στο παρόν στάδιο, να επιβεβαιωθούν οι αρχές στις οποίες βασίζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003, καθώς επίσης και να επέλθουν οι αναγκαίες βελτιώσεις, βάσει της εμπειρίας, στην αποτελεσματικότητα του συστήματος του Δουβλίνου και στην προστασία που χορηγείται στους αιτούντες στο πλαίσιο του εν λόγω συστήματος. Δεδομένου ότι η καλή λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου έχει ουσιαστική σημασία για το ΚΕΣΑ, θα πρέπει να επανεξετασθούν οι αρχές και η λειτουργία του καθώς δημιουργούνται άλλα στοιχεία του ΚΕΣΑ και μέσα αλληλεγγύης της Ένωσης. Θα πρέπει να προβλεφθεί ένας ολοκληρωμένος «έλεγχος καταλληλότητας» με τη διενέργεια επανεξέτασης βάσει αποδεικτικών στοιχείων η οποία θα καλύπτει τα νομικά, οικονομικά και κοινωνικά αποτελέσματα του συστήματος του Δουβλίνου, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων του στα θεμελιώδη δικαιώματα.
- (10) Για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των αιτούντων και δικαιούχων διεθνούς προστασίας, καθώς και η συνοχή με το ισχύον κεκτημένο της Ένωσης για το άσυλο, ιδίως με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται για επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας⁽²⁾, το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνει τους αιτούντες επικουρική προστασία και τα πρόσωπα που δικαιούνται επικουρικής προστασίας.
- (11) Η οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία⁽³⁾ θα πρέπει να εφαρμόζεται στη διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους, όπως ρυθμίζεται στον παρόντα κανονισμό, με τους περιορισμούς της εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- (12) Η οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας⁽⁴⁾ θα πρέπει να εφαρμόζεται επιπλέον και με την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με τις διαδικαστικές εγγυήσεις που διέπονται βάσει του παρόντος κανονισμού, με τους περιορισμούς της εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- (13) Σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού να λαμβάνουν πρωτίστως υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού. Κατά την αξιολόγηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη θα πρέπει, ιδιαίτερα, να λαμβάνουν σοβαρά υπόψη την καλή διαβίωση και την κοινωνική ανάπτυξη του ανηλίκου, ζητήματα ασφάλειας και προστασίας και τις απόψεις του ανηλίκου ανάλογα με την ηλικία του και την ωριμότητά του, συμπεριλαμβανομένων των καταβολών του. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις για ασυνόδευτους ανήλικους λόγω ιδιαίτερα ευάλωτης κατάστασής τους.
- (14) Σύμφωνα με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να λαμβάνουν πρωτίστως υπόψη τον σεβασμό της προσωπικής και οικογενειακής ζωής.
- (15) Η κοινή εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας των μελών μιας οικογένειας από το ίδιο κράτος μέλος αποτελεί μέτρο που επιτρέπει να εξασφαλιστεί η εις βάθος εξέταση των αιτήσεων και η συνοχή των αποφάσεων που λαμβάνονται σε σχέση με αυτές, καθώς και να αποφευχθεί ο χωρισμός των μελών μιας οικογένειας.
- (16) Για να εξασφαλιστεί η πλήρης τήρηση της αρχής της ενότητας της οικογένειας και του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, η ύπαρξη σχέσης εξάρτησης μεταξύ αιτούντος και του τέκνου, αδελφού ή γονιού του λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας, κατάστασης υγείας ή προχωρημένης ηλικίας του αιτούντος θα πρέπει να αποτελεί δεσμευτικό κριτήριο ευθύνης. Όταν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος, η παρουσία μέλους της οικογένειας ή συγγενούς στο έδαφος άλλου κράτους μέλους που μπορεί να μεριμνήσει για αυτόν θα πρέπει επίσης να αποτελεί δεσμευτικό κριτήριο ευθύνης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 132 της 29.5.2010, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9.

⁽³⁾ Βλέπε σελίδα 96 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁴⁾ Βλέπε σελίδα 60 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (17) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να παρεκκλίνει από τα κριτήρια ευθύνης, ιδίως για ανθρωπιστικούς λόγους ή λόγους ευσπλαχνίας, ώστε να καθίσταται δυνατή η επανένωση μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων έχουν σχέση μεταξύ τους, και να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε αυτό ή σε άλλο κράτος μέλος, ακόμα και εάν η εξέταση αυτή δεν εμπίπτει στην ευθύνη του σύμφωνα με τα δεσμευτικά κριτήρια που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.
- (18) Θα πρέπει να διεξάγεται προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα για να διευκολύνεται ο προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Αμέσως μόλις υποβάλλεται η αίτηση διεθνούς προστασίας, ο αιτών θα πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τη δυνατότητα, κατά τη συνέντευξη προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, παροχής πληροφοριών όσον αφορά την παρουσία μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση στα κράτη μέλη, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία καθορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους.
- (19) Για την εγγύηση της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων προσώπων, θα πρέπει να θεσπιστούν νομικές εγγυήσεις και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής όσον αφορά αποφάσεις για μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος, σύμφωνα, ιδίως, με τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προκειμένου να τηρείται το διεθνές δίκαιο, η πραγματική προσφυγή κατά των ανωτέρω αποφάσεων θα πρέπει να καλύπτει την εξέταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και της νομικής και της πραγματικής κατάστασης στο κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται ο αιτών.
- (20) Η κράτηση των αιτούντων θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τη βασική αρχή ότι ένα πρόσωπο δεν θα πρέπει να κρατείται απλώς και μόνο επειδή επιζητεί διεθνή προστασία. Η κράτηση θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό πιο σύντομη και να υπόκειται στις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Ειδικότερα, η κράτηση των αιτούντων πρέπει να είναι σύμφωνη με το άρθρο 31 της σύμβασης της Γενεύης. Οι διαδικασίες που προβλέπονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τους κρατούμενους θα πρέπει να εκτελούνται κατά προτεραιότητα, εντός των ελάχιστων δυνατών προθεσμιών. Όσον αφορά τις γενικές εγγυήσεις που διέπουν την κράτηση, καθώς και τις συνθήκες κράτησης, όπου ενδείκνυται, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τις διατάξεις της οδηγίας 2013/33/ΕΕ και στα πρόσωπα που κρατούνται βάσει του παρόντος κανονισμού.
- (21) Η ανεπάρκεια ή η κατάρρευση των συστημάτων ασύλου, τα οποία συχνά επιδεινώνονται λόγω άσκησης πίεσης, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ορθή λειτουργία του συστήματος που δημιουργήθηκε με τον παρόντα κανονισμό, πράγμα που θα μπορούσε να προκαλέσει κίνδυνο παραβίασης των δικαιωμάτων των αιτούντων, όπως καθορίζονται στο ενωσιακό κεκτημένο για το άσυλο και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλων διεθνών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των προσφύγων.
- (22) Θα πρέπει να δημιουργηθεί διαδικασία έγκαιρης προειδοποίησης, ετοιμότητας και διαχείρισης κρίσεων σχετικά με το άσυλο για την αποτροπή της επιδείνωσης ή της κατάρρευσης των συστημάτων ασύλου, όπου η ΕΥΥΑ θα συμβάλει σημαντικά χρησιμοποιώντας τις εξουσίες της βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010, προκειμένου να εξασφαλιστεί σταθερή συνεργασία στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού και να αναπτυχθεί αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την πολιτική περί ασύλου. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να εξασφαλίσει ότι η Ένωση ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατό όταν ελλοχεύει κίνδυνος για την ομαλή λειτουργία του συστήματος που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό επειδή τα συστήματα ασύλου ενός ή περισσότερων κρατών μελών υπόκεινται σε ιδιαίτερη πίεση και/ή λόγω ανεπαρκειών των συστημάτων ασύλου ενός ή περισσότερων κρατών μελών. Η διαδικασία αυτή θα επιτρέψει στην Ένωση να προωθήσει εγκαίρως προληπτικά μέτρα και να αφιερώσει την ενδεδειγμένη πολιτική προσοχή στις εν λόγω καταστάσεις. Η αλληλεγγύη, η οποία αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του ΚΕΣΑ, συμβαδίζει με την αμοιβαία εμπιστοσύνη. Ενισχύοντας αυτήν την εμπιστοσύνη, η διαδικασία έγκαιρης προειδοποίησης, ετοιμότητας και διαχείρισης κρίσεων σχετικά με το άσυλο θα μπορούσε να βελτιώσει τον προσανατολισμό συγκεκριμένων μέτρων ειλικρινούς και έμπρακτης αλληλεγγύης προς τα κράτη μέλη, ώστε να βοηθηθούν τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν πρόβλημα γενικά και οι αιτούντες ειδικά. Σύμφωνα με το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, οι πράξεις της Ένωσης, όταν απαιτείται, θα πρέπει να περιέχουν τα κατάλληλα μέτρα για την τήρηση της αρχής της αλληλεγγύης· ως εκ τούτου, η διαδικασία θα πρέπει να συνοδεύεται από τέτοια μέτρα. Τα συμπεράσματα σχετικά με κοινό πλαίσιο για ειλικρινή και έμπρακτη αλληλεγγύη προς τα κράτη μέλη των οποίων τα συστήματα ασύλου αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες πιέσεις, μεταξύ άλλων, μέσω μεικτών μεταναστευτικών ροών, που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο στις 8 Μαρτίου 2012, προβλέπουν μια «εργαλειοθήκη» η οποία περιλαμβάνει ισχύοντα και πιθανά νέα μέτρα, η οποία θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης, ετοιμότητας και διαχείρισης κρίσεων.
- (23) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται με την ΕΥΥΑ για τη συλλογή πληροφοριών όσον αφορά την ικανότητά τους να διαχειρίζονται την ιδιαίτερη πίεση που ασκείται στα οικεία συστήματα ασύλου και υποδοχής, ειδικά στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η ΕΥΥΑ θα πρέπει να υποβάλλει τακτικές εκθέσεις σχετικά με τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010.
- (24) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής⁽¹⁾, οι μεταφορές στο υπεύθυνο προς εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας κράτος μέλος μπορούν να γίνονται εθελοντικά, με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παράγουν τις εθελοντικές μεταφορές, παρέχοντας επαρκείς πληροφορίες στον αιτούντα, και να εξασφαλίζουν ότι οι ελεγχόμενες ή με συνοδεία μεταφορές πραγματοποιούνται λαμβάνοντας υπόψη τον ανθρωπιστικό παράγοντα, με πλήρη τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, καθώς και του μείζονος συμφέροντος του παιδιού και λαμβάνοντας υπόψη

(1) ΕΕ L 222 της 5.9.2003, σ. 3.

πρωτίστως τις εξελίξεις της συναφούς νομολογίας, ιδίως όσον αφορά τις μεταφορές για ανθρωπιστικούς λόγους.

- (25) Η προοδευτική υλοποίηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα στο εσωτερικό του οποίου κατοχυρώνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις της ΣΔΕΕ και η θέσπιση ενωσιακών πολιτικών όσον αφορά τους όρους εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των κοινών προσπαθειών για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, καθιστά αναγκαία την ισορροπία των κριτηρίων αρμοδιότητας με πνεύμα αλληλεγγύης.
- (26) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (27) Η ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των ευαίσθητων δεδομένων που αφορούν την υγεία του, πριν από τη μεταφορά θα εξασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές ασύλλου είναι σε θέση να χορηγήσουν στους αιτούντες τη δέουσα συνδρομή και να εξασφαλίσουν τη συνέχεια στην προστασία και τα δικαιώματα που παρέχονται σε αυτούς. Θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για την εξασφάλιση της προστασίας των δεδομένων τα οποία αφορούν αιτούντες που ευρίσκονται στην εν λόγω κατάσταση σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ.
- (28) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού μπορεί να διευκολύνεται και η αποτελεσματικότητά του να ενισχύεται με διμερείς διακανονισμούς μεταξύ κρατών μελών, με σκοπό να βελτιωθεί η επικοινωνία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών, να μειωθούν οι διαδικαστικές προθεσμίες ή να απλουστευθεί η εξέταση των αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης των αιτούντων ασύλλο ή να καθορισθούν οι λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση των μεταφορών.
- (29) Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η συνέχεια μεταξύ του συστήματος προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους που θεσπίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 και του συστήματος που θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα

Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρώπη για σκοπούς επιβολής του νόμου⁽²⁾.

- (30) Η λειτουργία του συστήματος Eurodac, όπως έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013, θα πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (31) Η λειτουργία του Συστήματος Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις, όπως έχει θεσπιστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας⁽³⁾, και ιδίως η εφαρμογή των άρθρων 21 και 22 αυτού, θα πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (32) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από πράξεις του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της σχετικής νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.
- (33) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽⁴⁾.
- (34) Η διαδικασία εξέτασης θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την έκδοση κοινού φυλλαδίου για το Δουβλίνο/Eurodac, καθώς και ειδικού φυλλαδίου για ασυνόδετους ανηλίκους, για την έκδοση υποδείγματος για την ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών για ασυνόδετους ανηλίκους, για τον καθορισμό ενιαίων όρων για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά ανηλίκους και εξαρτώμενα πρόσωπα, για τον καθορισμό ενιαίων όρων για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης, για την κατάρτιση δύο καταλόγων σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και έμμεσων αποδείξεων και την τακτική επανεξέτασή τους, για την έκδοση άδειας ελεύθερης διέλευσης, για τον καθορισμό ενιαίων όρων για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τις μεταφορές, για την έκδοση υποδείγματος για την ανταλλαγή δεδομένων πριν από μια μεταφορά, για την έκδοση ενιαίου πιστοποιητικού υγείας, για τον καθορισμό ενιαίων όρων και πρακτικών ρυθμίσεων για την ανταλλαγή πληροφοριών για τα δεδομένα σχετικά με την υγεία ενός προσώπου πριν από μια μεταφορά και για τον καθορισμό ασφαλών διαύλων ηλεκτρονικής διαβίβασης για τη διαβίβαση αιτημάτων.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽³⁾ ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

- (35) Προκειμένου να προβλεφθούν συμπληρωματικοί κανόνες, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά τον εντοπισμό των μελών της οικογένειας, αδελφών ή συγγενών ασυνόδευτου ανήλικου, τα κριτήρια για τη διαπίστωση της ύπαρξης αποδεδειγμένων οικογενειακών δεσμών, τα κριτήρια εκτίμησης της ικανότητας συγγενούς να φροντίζει ασυνόδευτο ανήλικο, μεταξύ άλλων και όταν τα μέλη της οικογένειας, οι αδελφοί ή οι συγγενείς του ασυνόδευτου ανήλικου διαμένουν σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, τα στοιχεία για την εκτίμηση σχέσης εξάρτησης, τα κριτήρια για την εκτίμηση της ικανότητας προσώπου να φροντίζει εξαρτώμενο πρόσωπο και τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η ανικανότητα μετακίνησης επί αρκετό χρονικό διάστημα. Κατά την άσκηση των εξουσιών έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή δεν υπερβαίνει το πεδίο του μείζονος συμφέροντος του παιδιού όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξαγάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, ακόμη και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει για την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (36) Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων και κατά την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να ζητεί τη γνώμη εμπειρογνομόνων, μεταξύ άλλων, από όλες τις σχετικές εθνικές αρχές
- (37) Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003. Ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 θα πρέπει να ενσωματωθούν στον παρόντα κανονισμό, είτε για λόγους σαφήνειας είτε διότι μπορούν να εξυπηρετούν γενικό στόχο. Ιδίως, είναι σημαντικό, τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τους ενδιαφερόμενους αιτούντες άσυλο, να υπάρχει γενικός μηχανισμός για την εξεύρεση λύσης σε περιπτώσεις απόκλισης των απόψεων των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή διάταξης του παρόντος κανονισμού. Επομένως, δικαιολογείται η ενσωμάτωση στον παρόντα κανονισμό του μηχανισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 για τη διευθέτηση των διαφορών σχετικά με την ανθρωπιστική ρήτρα, καθώς και η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του στο σύνολο του παρόντος κανονισμού.
- (38) Η αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού απαιτεί την αξιολόγησή του σε τακτά διαστήματα.
- (39) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ιδιαίτερα, ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση του δικαιώματος ασύλου που διασφαλίζεται από το άρθρο 18 του Χάρτη, καθώς και τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στα άρθρα 1, 4, 7, 24 και 47 αυτού. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει κατά συνέπεια να εφαρμόζεται ανάλογα.
- (40) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, κυρίως η θέσπιση κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια.
- (41) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, τα εν λόγω κράτη μέλη έχουν γνωστοποιήσει ότι επιθυμούν να συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (42) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΛΘΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Στόχος

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (εφεξής «υπεύθυνο κράτος μέλος»).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ και που δεν είναι υπήκοος κράτους το οποίο συμμετέχει στον παρόντα κανονισμό δυνάμει συμφωνίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση,

- β) «αίτηση διεθνούς προστασίας»: η αίτηση διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο η) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ,
- γ) «αιτών»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί οριστική απόφαση,
- δ) «εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας»: το σύνολο των εξεταστικών μέτρων, αποφάσεων ή δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται για μια αίτηση διεθνούς προστασίας από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ και την οδηγία 2011/95/ΕΕ, εξαιρουμένων των διαδικασιών προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,
- ε) «ανάκληση αίτησης διεθνούς προστασίας»: οι ενέργειες με τις οποίες ο αιτών θέτει τέρμα στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί με την υποβολή της αίτησής του διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ, είτε ρητώς είτε σιωπηρώς,
- στ) «δικαιούχος διεθνούς προστασίας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις στον οποίο έχει χορηγηθεί το δικαίωμα διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ,
- ζ) «μέλη της οικογένειας»: εφόσον ή οικογένεια ήδη υπήρχε στη χώρα καταγωγής, τα ακόλουθα μέλη της οικογένειας του αιτούντος τα οποία είναι παρόντα στο έδαφος των κρατών μελών:
- ο ή η σύζυγος του αιτούντος ή ο σύντροφος ή η σύντροφός του που διατηρεί σταθερή σχέση με το εν λόγω πρόσωπο σε ελεύθερη ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμά του ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη κατά τρόπο παρόμοιο με τον ισχύοντα για τα έγγαμα ζεύγη βάσει του δικαίου περί υπηκόων τρίτων χωρών,
 - τα ανήλικα τέκνα των ζευγών της πρώτης περίπτωσης ή του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι είναι άγαμα, ανεξαρτήτως αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένα, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο,
 - όταν ο αιτών είναι ανήλικος και άγαμος, ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ανήλικος υπεύθυνος για τον αιτούντα, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο ανήλικος,
 - όταν ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας είναι ανήλικος και άγαμος, ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ανήλικος υπεύθυνος για τον αιτούντα, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο δικαιούχος,
- η) «συγγενείς»: ο ανήλικος θείος ή θεία του αιτούντος ή ο πάππος/μάμμη του αιτούντος, οι οποίοι ευρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών, ανεξαρτήτως αν ο αιτών γεννήθηκε εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένος, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο,
- θ) «ανήλικος»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις κάτω των 18 ετών,
- ι) «ασυνόδευτος ανήλικος»: ο ανήλικος ο οποίος εισέρχεται στο έδαφος των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύεται από ενήλικα υπεύθυνο για αυτόν, δυνάμει νόμου ή της πρακτικής του συγκεκριμένου κράτους μέλους, και για όσο χρονικό διάστημα δεν τελεί πραγματικά υπό τη μέριμνα υπεύθυνου ενήλικα· συμπεριλαμβάνονται οι ανήλικοι οι οποίοι αφήθηκαν ασυνόδευτοι, αφού εισήλθαν στο έδαφος κρατών μελών,
- ια) «εκπρόσωπος»: πρόσωπο ή οργάνωση που έχει οριστεί από τις αρμόδιες αρχές για να συνδράμει και να αντιπροσωπεύει ασυνόδευτο ανήλικο σε διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, ώστε να διασφαλίζει το μείζον συμφέρον του τέκνου και να ασκεί νομική ικανότητα για λογαριασμό του οσάκις είναι αναγκαίο. Σε περίπτωση που οργάνωση ενεργεί ως εκπρόσωπος, ορίζει ένα πρόσωπο υπεύθυνο για να επιτελεί τα καθήκοντά της όσον αφορά τον ανήλικο, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,
- ιβ) «τίτλος διαμονής»: άδεια εκδιδόμενη από τις αρχές κράτους μέλους που επιτρέπει τη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας ή απάτριδος στο έδαφός του, καθώς και όσα έγγραφα του επιτρέπουν να διαμένει στο κράτος αυτό δυνάμει συμφωνιών προσωρινής προστασίας ή μέχρις ότου αρθούν τα κωλύματα εκτέλεσης μέτρου απομάκρυνσης. Εξαιρούνται οι θεωρήσεις και οι άδειες διαμονής που εκδίδονται κατά τη χρονική περίοδο που απαιτείται για τον καθορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού ή κατά τη διάρκεια της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας ή αίτησης άδειας διαμονής,
- ιγ) «θεώρηση»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό τη διέλευση ή την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη. Το είδος της θεώρησης προσδιορίζεται σύμφωνα με τους ακόλουθους ορισμούς:
- «θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας»: άδεια ή απόφαση που εκδίδεται από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο και απαιτείται με σκοπό την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή, διάρκειας άνω των τριών μηνών, στο συγκεκριμένο κράτος μέλος,

- «θεώρηση για διαμονή σύντομης διάρκειας»: άδεια ή απόφαση κράτους μέλους με σκοπό τη διέλευση μέσω του εδάφους ενός ή περισσότερων ή όλων των κρατών μελών ή την εκ προθέσεως διαμονή στο εν λόγω έδαφος, διάρκειας τριών μηνών το πολύ εντός οιασδήποτε εξαμήνου περιόδου η οποία ξεκινά από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών,
 - «θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα»: θεώρηση έγκυρη για διέλευση μέσω των ζωνών διεθνούς διέλευσης ενός ή περισσότερων αερολιμένων των κρατών μελών,
- ιδ) «κίνδυνος διαφυγής»: η ύπαρξη λόγων σε μεμονωμένη περίπτωση, που βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια τα οποία καθορίζονται από τον νόμο, επί τη βάση των οποίων εικάζεται ότι ο αιτών ή ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που υπόκειται σε διαδικασία μεταφοράς μπορεί να διαφύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 3

Πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας

1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα στο έδαφος οποιουδήποτε από αυτά, συμπεριλαμβανομένων των συνόρων ή των ζωνών διέλευσης. Η αίτηση εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος, το οποίο είναι το οριζόμενο ως υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο κεφάλαιο III.

2. Εάν δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας.

Όταν είναι αδύνατη η μεταφορά αιτούντος στο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί πρωτίστως ως υπεύθυνο, εξαιτίας βάσιμων λόγων που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων στο εν λόγω κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το προσδιορίζον κράτος μέλος εξακολουθεί να εξετάζει τα κριτήρια του κεφαλαίου III, ώστε να διαπιστώσει αν άλλο κράτος μέλος μπορεί να προσδιορισθεί ως υπεύθυνο.

Όταν η μεταφορά δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, βάσει της παρούσας παραγράφου, σε κάποιο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί σύμφωνα με τα κριτήρια του κεφαλαίου III ή στο πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, το προσδιορίζον κράτος μέλος καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος.

3. Έκαστο κράτος μέλος διατηρεί το δικαίωμα να προωθεί τον αιτούντα προς ασφαλή τρίτη χώρα, σύμφωνα με τους κανόνες και τις εγγυήσεις που θεσπίζονται στην οδηγία 2013/32/ΕΕ.

Άρθρο 4

Δικαίωμα ενημέρωσης

1. Μόλις υποβληθεί σε κράτος μέλος αίτηση διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του ενημερώνουν τον αιτούντα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και ιδίως για:

- α) τους στόχους του παρόντος κανονισμού και τις συνέπειες της υποβολής άλλης αίτησης σε διαφορετικό κράτος μέλος, καθώς και τις συνέπειες της μεταφοράς από ένα κράτος μέλος σε άλλο κατά τη διάρκεια των σταδίων προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο βάσει του παρόντος κανονισμού και κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας,
- β) τα κριτήρια για τον καθορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους, την ιεράρχηση των κριτηρίων αυτών, τα διαφορετικά στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους, καθώς και το ενδεχόμενο η αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει υποβληθεί σε ένα κράτος μέλος να έχει ως αποτέλεσμα το εν λόγω κράτος μέλος να προσδιορισθεί ως υπεύθυνο βάσει του παρόντος κανονισμού, ακόμη και αν τέτοιου είδους ευθύνη δεν προκύπτει από τα εν λόγω κριτήρια,
- γ) την προσωπική συνέντευξη σύμφωνα με το άρθρο 5 και τη δυνατότητα υποβολής πληροφοριών σχετικά με την παρουσία στα κράτη μέλη μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση, συμπεριλαμβανομένων των μέσων με τα οποία ο αιτών μπορεί να υποβάλλει τις πληροφορίες αυτές,
- δ) τη δυνατότητα προσβολής της απόφασης μεταφοράς και, κατά περίπτωση, υποβολής αίτησης για αναστολή της μεταφοράς,
- ε) το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να ανταλλάσσουν δεδομένα για αυτόν με μόνο στόχο την εφαρμογή των υποχρεώσεών τους που ανακύπτουν από τον παρόντα κανονισμό,
- στ) το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα που τον αφορούν και το δικαίωμα να ζητά διόρθωση ανακριβών δεδομένων ή διαγραφή δεδομένων που τον αφορούν τα οποία υπέστησαν παράνομη επεξεργασία, καθώς και τις διαδικασίες άσκησης αυτών των δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων επικοινωνίας των αρχών του άρθρου 35 και των εθνικών αρχών προστασίας δεδομένων, οι οποίες εξετάζουν τις προσφυγές σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται γραπτώς σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί ο αιτών. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το κοινό φυλλάδιο που συντάσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 για τον σκοπό αυτό.

Εφόσον είναι απαραίτητο για την ορθή κατανόηση από μέρους του αιτούντος, οι πληροφορίες παρέχονται σε αυτόν και προφορικά, φέρ' ειπείν, σε σχέση με την προσωπική συνέντευξη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5.

3. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, συντάσσει κοινό φυλλάδιο, καθώς και ειδικό φυλλάδιο για τους ασυνόδευτους ανήλικους το οποίο περιλαμβάνει οπωσδήποτε τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Το κοινό αυτό φυλλάδιο περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013 και, συγκεκριμένα, σχετικά με τον σκοπό για τον οποίο τα δεδομένα αιτούντος δύναται να τύχουν επεξεργασίας στο πλαίσιο του Eurodac. Το κοινό φυλλάδιο καταρτίζεται κατά τρόπο που επιτρέπει στα κράτη μέλη να το συμπληρώνουν με πρόσθετες πληροφορίες που αφορούν τα κράτη μέλη. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Προσωπική συνέντευξη

1. Προκειμένου να διευκολύνει τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, το προσδιορίζον κράτος μέλος διεξάγει προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα. Η συνέντευξη επιτρέπει επίσης την ορθή κατανόηση των πληροφοριών που παρέχονται στον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 4.

2. Η προσωπική συνέντευξη μπορεί να παραλείπεται, εφόσον:

α) ο αιτών έχει διαφύγει ή

β) μετά την παραλαβή των πληροφοριών του άρθρου 4, ο αιτών έχει ήδη παράσχει τις πληροφορίες σχετικά με τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους με άλλο μέσο. Το κράτος μέλος που παραλείπει τη συνέντευξη δίνει στον αιτούντα τη δυνατότητα να παράσχει όλες τις περαιτέρω πληροφορίες σχετικές για τον ορθό προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους, πριν από τη λήψη απόφασης για τη μεταφορά του αιτούντος στο υπεύθυνο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1.

3. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται εγκαίρως και, σε κάθε περίπτωση, πριν από τη λήψη απόφασης μεταφοράς του αιτούντος στο υπεύθυνο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1.

4. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί ο αιτών και στην οποία μπορεί αυτός να επικοινωνήσει. Όπου απαιτείται, τα κράτη μέλη διαθέτουν διερμηνέα ο οποίος μπορεί να διασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει την προσωπική συνέντευξη.

5. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται υπό όρους που διασφαλίζουν τη δέουσα εμπιστευτικότητα. Διεξάγεται από πρόσωπο που διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

6. Το κράτος μέλος που διεξάγει την προσωπική συνέντευξη συντάσσει γραπτή περίληψη η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τις κύριες πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον αιτούντα

κατά τη συνέντευξη. Η περίληψη μπορεί να έχει τη μορφή έκθεσης ή έντυπου υποδείγματος. Το κράτος μέλος παρέχει εγκαίρως στον αιτούντα και/ή τον νομικό ή άλλο σύμβουλο που εκπροσωπεί τον αιτούντα έγκαιρη πρόσβαση στην περίληψη.

Άρθρο 6

Εγγυήσεις για ανήλικους

1. Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών όσον αφορά όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ένας εκπρόσωπος εκπροσωπεί και/ή συνδράμει τον ασυνόδευτο ανήλικο όσον αφορά όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Ο εκπρόσωπος διαθέτει τα προσόντα και την πείρα ώστε να εξασφαλίζεται η συνεκτίμηση του μείζονος συμφέροντος του ανήλικου παιδιού κατά τις διαδικασίες που διεξάγονται βάσει του παρόντος κανονισμού. Ο εν λόγω εκπρόσωπος έχει πρόσβαση στο περιεχόμενο των σχετικών εγγράφων του φακέλου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένου του ειδικού φυλλαδίου για τους ασυνόδευτους ανήλικους.

Η παρούσα παράγραφος δεν θίγει τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 25 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.

3. Για την αξιολόγηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους και, ιδίως, λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες:

α) τις δυνατότητες επανένωσης της οικογένειας,

β) την ευζωία και την κοινωνική ανάπτυξη του ανήλικου,

γ) τις παραμέτρους που σχετίζονται με την ασφάλεια και την προστασία, ιδίως όπου υπάρχει κίνδυνος το παιδί να είναι θύμα εμπορίας ανθρώπων,

δ) τις απόψεις του ανήλικου σύμφωνα με την ηλικία και την ωριμότητά του.

4. Για τον σκοπό της εφαρμογής του άρθρου 8, το κράτος μέλος στο οποίο ο ασυνόδευτος ανήλικος έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας προβαίνει στις ενδεδειγμένες ενέργειες το ταχύτερο δυνατό, ώστε να εντοπίσει τα μέλη της οικογένειας, τους αδελφούς ή τους συγγενείς του ασυνόδευτου ανήλικου στο έδαφος των κρατών μελών, προστατεύοντας το μείζον συμφέρον του παιδιού.

Προς τούτο, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να ζητά τη βοήθεια διεθνών ή άλλων αρμόδιων οργανώσεων και να διευκολύνει την πρόσβαση του ανήλικου στις υπηρεσίες εντοπισμού των εν λόγω οργανώσεων.

Το προσωπικό των αρμόδιων αρχών του άρθρου 35 που ασχολείται με αιτήσεις που αφορούν ασυνόδευτους ανήλικους πρέπει να έχει εκπαιδευθεί και να εξακολουθεί να εκπαιδεύεται σχετικά με τις ιδιαίτερες ανάγκες των ανήλικων.

5. Προκειμένου να διευκολυνθούν οι κατάλληλες δράσεις εντοπισμού των μελών της οικογένειας, των αδελφών ή των συγγενών του ασυνόδευτου ανήλικου που ζει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένου υποδείγματος για την ανταλλαγή των ενδεδειγμένων πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

Άρθρο 7

Ιεράρχηση των κριτηρίων

1. Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους εφαρμόζονται με τη σειρά με την οποία παρατίθενται στο παρόν κεφάλαιο.

2. Ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που παρατίθενται στο παρόν κεφάλαιο πραγματοποιείται βάσει της κατάστασης που υπήρχε τη στιγμή κατά την οποία ο αιτών υπέβαλε την αίτησή του διεθνούς προστασίας για πρώτη φορά σε ένα κράτος μέλος.

3. Προκειμένου να πληρούν τα κριτήρια των άρθρων 8, 10 και 16, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη όλα τα διαθέσιμα στοιχεία που αποδεικνύουν την παρουσία, στο έδαφος κράτους μέλους, μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία ο αιτών έχει σχέση, εφόσον τα εν λόγω στοιχεία προσκομίζονται πριν άλλο κράτος μέλος αποδεχθεί το αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου, σύμφωνα με το άρθρα 22 και 25 αντίστοιχα, και οι προηγούμενες αιτήσεις διεθνούς προστασίας του αιτούντος δεν έχουν αποτελέσει ακόμα αντικείμενο πρώτης απόφασης επί της ουσίας.

Άρθρο 8

Ανήλικοι

1. Εάν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ένα μέλος της οικογένειας ή αδελφός του ασυνόδευτου ανήλικου, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανήλικου. Όταν ο αιτών είναι έγγαμος ανήλικος, ο σύζυγος του οποίου δεν ευρίσκεται νομίμως στο έδαφος των κρατών μελών, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ανήλικος υπεύθυνος για τον ανήλικο, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του εν λόγω κράτους μέλους, ή αδελφός του.

2. Στην περίπτωση που ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος ο οποίος έχει συγγενή που ευρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος και έχει αποδειχθεί βάσει ατομικής εξέτασης ότι ο συγγενής μπορεί να αναλάβει τη φροντίδα του, το εν λόγω κράτος μέλος επανενώνει

τον ανήλικο με τον συγγενή του και είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανήλικου.

3. Εάν μέλη της οικογένειας, αδελφοί ή συγγενείς, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, διαμένουν σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, η απόφαση για το υπεύθυνο κράτος μέλος λαμβάνεται με βάση το μείζον συμφέρον του ασυνόδευτου ανήλικου.

4. Εάν δεν υπάρχει μέλος της οικογένειας, αδελφός ή συγγενής, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ο ασυνόδευτος ανήλικος υπέβαλε την αίτησή του διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι αυτό είναι το μείζον συμφέρον του ανήλικου.

5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 45 σχετικά με τον εντοπισμό μελών της οικογένειας, αδελφών ή συγγενών του ασυνόδευτου ανήλικου, τα κριτήρια για τη διαπίστωση της ύπαρξης αποδεδειγμένων οικογενειακών δεσμών, τα κριτήρια εκτίμησης της ικανότητας του συγγενούς να φροντίζει τον ασυνόδευτο ανήλικο, μεταξύ άλλων και όταν τα μέλη της οικογένειας, οι αδελφοί ή οι συγγενείς του ασυνόδευτου ανήλικου διαμένουν σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη. Κατά την άσκηση των εξουσιών της έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή δεν υπερβαίνει το πεδίο του μείζονος συμφέροντος του παιδιού όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3.

6. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

Μέλη οικογένειας που είναι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος, ανεξαρτήτως του αν οι οικογενειακοί δεσμοί είχαν δημιουργηθεί προηγουμένως στη χώρα καταγωγής, έλαβε άδεια διαμονής σε κράτος μέλος ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας, το εν λόγω κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

Άρθρο 10

Μέλη οικογένειας που είναι αιτούντες διεθνή προστασία

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί πρώτη απόφαση επί της ουσίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

Άρθρο 11

Οικογενειακή διαδικασία

Όταν πλείονα μέλη οικογένειας και/ή ανήλικοι άγαμοι αδελφοί υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στο ίδιο κράτος μέλος ταυτόχρονα ή σε παραπλήσιες ημερομηνίες ώστε να μπορούν να διεξαχθούν από κοινού οι διαδικασίες προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους και η εφαρμογή των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού μπορεί να οδηγήσει στον χωρισμό τους, ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους πραγματοποιείται βάσει των ακόλουθων διατάξεων:

- α) υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας όλων των μελών της οικογένειας και/ή των ανήλικων άγαμων αδελφών είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την αναδοχή του μεγαλύτερου αριθμού αυτών,
- β) στις λοιπές περιπτώσεις, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης του πλέον ηλικιωμένου μέλους της.

Άρθρο 12

Έκδοση τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων

1. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

2. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος έγκυρης θεώρησης, το κράτος μέλος που την εξέδωσε είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, εκτός εάν η θεώρηση εκδόθηκε εξ ονόματος άλλου κράτους μέλους βάσει συμφωνίας εκπροσώπησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων⁽¹⁾. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

3. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος περισσότερων του ενός εν ισχύ τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων που έχουν εκδοθεί από διάφορα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας λογίζεται το κράτος μέλος το οποίο κατά σειρά:

- α) εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με τη μεγαλύτερη χρονική ισχύ ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με την αψότερη ημερομηνία λήξεως ισχύος,
- β) εξέδωσε τη θεώρηση με την αψότερη ημερομηνία λήξεως όταν οι διάφορες θεωρήσεις είναι του αυτού τύπου,

γ) σε περίπτωση θεωρήσεων διαφορετικού είδους, το κράτος μέλος το οποίο εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με την αψότερη ημερομηνία λήξεως ισχύος.

4. Εάν ο αιτών είναι μόνον κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των δύο ετών ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 για όσο χρονικό διάστημα ο αιτών δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών.

Όταν ο αιτών είναι κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών, ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, και εφόσον δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας.

5. Το γεγονός ότι ο τίτλος διαμονής ή η θεώρηση εκδόθηκαν βάσει πλαστής ή ψευδούς ταυτότητας ή με παρουσίαση πλαστών, παραποιημένων ή άκυρων εγγράφων, δεν κωλύει την ανάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που τα εξέδωσε. Εντούτοις, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση δεν είναι υπεύθυνο, εάν μπορεί να αποδείξει ότι η απάτη διαπράχθηκε μεταγενέστερα της έκδοσης του εγγράφου ή της θεώρησης.

Άρθρο 13

Είσοδος και/ή διαμονή

1. Όταν διαπιστώνεται, βάσει αποδεικτικών στοιχείων ή των έμμεσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013, ότι ο αιτών διέβη παράνομα, οδικώς, διά θαλάσσης ή δι' αέρος, τα σύνορα κράτους μέλους προερχόμενος από τρίτη χώρα, αυτό το κράτος μέλος στο οποίο εισήλθε παράνομα είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Η ευθύνη αυτή παύει να υφίσταται δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η παράνομη διάβαση των συνόρων.

2. Όταν ένα κράτος μέλος δεν μπορεί ή δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί υπεύθυνο σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και εφόσον διαπιστώνεται, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων ή των έμμεσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3, ότι ο αιτών —ο οποίος εισήλθε στο έδαφος των κρατών μελών παράνομα ή υπό συνθήκες που δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθούν— ζούσε για μια συνεχή περίοδο τουλάχιστον πέντε μηνών σε ένα κράτος μέλος, πριν από την υποβολή της αίτησης διεθνούς προστασίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Εάν ο αιτών διέμεινε για διαστήματα τουλάχιστον πέντε μηνών σε πλείονα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος της τελευταίας διαμονής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.

Άρθρο 14

Είσοδος χωρίς υποχρέωση θεώρησης

1. Εάν ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις εισέρχεται στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

2. Η αρχή η οποία ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει, εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις υποβάλει την αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης για την είσοδο. Στην περίπτωση αυτή, το άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 15

Αίτηση σε χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα

Όταν η αίτηση διεθνούς προστασίας γίνεται στον χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΡΗΤΡΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΥΧΕΡΕΙΑΣ

Άρθρο 16

Εξαρτώμενα πρόσωπα

1. Όταν, λόγω εγκυμοσύνης, πρόσφατου τοκετού, σοβαρής ασθένειας, σοβαρής αναπηρίας ή προχωρημένης ηλικίας, ένας αιτών εξαρτάται από τη βοήθεια του τέκνου, του αδελφού ή του γονέα του που διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος ή νομίμως διαμένον σε κράτος μέλος τέκνο, αδελφός ή γονέας αιτούντος εξαρτάται από τη βοήθεια του αιτούντος, τα κράτη μέλη συνήθως τοποθετούν μαζί ή επανενώνουν τον αιτούντα με το τέκνο, αδερφό ή γονέα, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικογενειακοί δεσμοί υπήρχαν στη χώρα καταγωγής, ότι το τέκνο, ο αδερφός ή ο γονέας ή ο αιτών μπορεί να φροντίσει το εξαρτώμενο πρόσωπο και ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

2. Όταν το τέκνο, ο αδελφός ή ο γονέας της παραγράφου 1 διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο οποίο ευρίσκεται ο αιτών, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο διαμένει νομίμως το τέκνο, ο αδελφός ή ο γονέας, εκτός εάν η υγεία του αιτούντος δεν του επιτρέπει επί σημαντικό χρονικό διάστημα να μεταβεί στο εν λόγω κράτος μέλος. Σε μια τέτοια περίπτωση, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ευρίσκεται ο αιτών. Το εν λόγω κράτος μέλος δεν υποχρεούται να φέρει το τέκνο, τον αδερφό ή τον γονέα του αιτούντος στην επικράτεια του.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 45 σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η σχέση εξάρτησης, τα κριτήρια για τη διαπίστωση της ύπαρξης αποδεδειγμένων οικογενειακών δεσμών, τα κριτήρια εκτίμησης της ικανότητας του ενδιαφερόμενου να φροντίζει το εξαρτώμενο πρόσωπο και τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η ανικανότητα μετακίνησης επί αρκετό χρονικό διάστημα.

4. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 17

Ρήτρες διακριτικής ευχέρειας

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος δύναται να αποφασίζει να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει κατατεθεί από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση δυνάμει των κριτηρίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Το κράτος μέλος που αποφασίζει να εξετάσει αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος και αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτήν την ευθύνη. Κατά περίπτωση ενημερώνει, χρησιμοποιώντας το δίκτυο ηλεκτρονικής επικοινωνίας «DubliNet» που δημιουργήθηκε βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003, το κράτος μέλος που ήταν προηγουμένως υπεύθυνο, το κράτος μέλος που διεξάγει διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους ή το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του αιτούντος.

Το κράτος μέλος που κατέστη υπεύθυνο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο επισημαίνει αμέσως το γεγονός αυτό στο Eurodac σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013 προσθέτοντας την ημερομηνία λήψης της απόφασης εξέτασης της αίτησης.

2. Το κράτος μέλος στο οποίο γίνεται αίτηση διεθνούς προστασίας και το οποίο διεξάγει τη διαδικασία του προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους ή το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί, οποτεδήποτε πριν από τη λήψη πρώτης απόφασης επί της ουσίας, να υποβάλει σε άλλο κράτος μέλος αίτημα αναδοχής αιτούντος για να επανενώσει οποιαδήποτε πρόσωπα με τα οποία έχει σχέση, για ανθρωπιστικούς λόγους, βάσει ιδίως οικογενειακών ή πολιτισμικών κριτηρίων, ακόμα και όταν το άλλο κράτος μέλος δεν είναι υπεύθυνο κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που θεσπίζονται στα άρθρα 8 έως 11 και στο άρθρο 16. Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να εκφράσουν τη συναίνεσή τους γραπτώς.

Το αίτημα αναδοχής περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που διαθέτει το κράτος που υποβάλλει το αίτημα, έτσι ώστε το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να είναι σε θέση να εκτιμήσει την κατάσταση.

Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει σε οποιοδήποτε αναγκαίες επαληθεύσεις, ώστε να εξετάσει τους επικαλούμενους ανθρωπιστικούς λόγους, και απαντάει στο αιτούν κράτος μέλος εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος, χρησιμοποιώντας το δίκτυο ηλεκτρονικής επικοινωνίας «DubliNet», το οποίο δημιουργήθηκε με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003. Η απάντηση που απορρίπτει το αίτημα αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται η άρνηση.

Εάν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα το αποδεχθεί, η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης μεταβιβάζεται σε αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις του υπεύθυνου κράτους μέλους

1. Το υπεύθυνο κράτος μέλος δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεούται:

- α) να αναδέχεται, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 21, 22 και 29, αιτούντα ο οποίος υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος,
- β) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, αιτούντα η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους,
- γ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος ανακάλεσε την υπό εξέταση αίτησή του και έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους χωρίς τίτλο διαμονής,
- δ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση απερρίφθη και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β), το υπεύθυνο κράτος μέλος εξετάζει ή ολοκληρώνει την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας που έκανε ο αιτών.

Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχείο γ), όταν το υπεύθυνο κράτος μέλος είχε διακόψει την εξέταση αίτησης μετά από ανάκλησή της από τον αιτούντα πριν από τη λήψη απόφασης επί της ουσίας πρωτοδικώς, το εν λόγω κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι ο αιτών έχει δικαίωμα να ζητήσει να ολοκληρωθεί η εξέταση της αίτησής του ή να υποβάλει νέα

αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία δεν θα αντιμετωπισθεί ως μεταγενέστερη αίτηση, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2013/32/ΕΕ. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ολοκληρώνεται η εξέταση της αίτησης.

Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχείο δ), όταν η αίτηση απορρίπτεται πρωτοδικώς μόνο, το υπεύθυνο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει ή είχε δυνατότητα πραγματικής προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.

Άρθρο 19

Παύση ευθυνών

1. Εάν κάποιο κράτος χορηγήσει τίτλο διαμονής στον αιτούντα, οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 μεταβιβάζονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 εκλείπουν εάν το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από το χρονικό διάστημα απουσίας του πρώτου εδαφίου θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

3. Οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1) στοιχεία γ) και δ) εκλείπουν όταν το υπεύθυνο κράτος μέλος δύναται να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών σύμφωνα με απόφαση επιστροφής ή με μέτρο απομάκρυνσης που εξέδωσε μετά την ανάκληση ή την απόρριψη της αίτησης.

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από πραγματική απομάκρυνση θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΝΑΛΗΨΗ

ΤΜΗΜΑ I

Κίνηση της διαδικασίας

Άρθρο 20

Κίνηση της διαδικασίας

1. Η διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους κινείται μόλις υποβληθεί για πρώτη φορά αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα κράτος μέλος.

2. Μια αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρείται υποβληθείσα από τη στιγμή κατά την οποία παραλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους έντυπο που υποβάλλεται από τον αιτούντα ή πρακτικό που καταρτίζεται από τις αρχές. Εάν η αίτηση δεν γίνεται εγγράφως, το διάστημα μεταξύ της δήλωσης πρόθεσης και της κατάρτισης πρακτικού θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν βραχύτερο.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η κατάσταση του ανηλίκου ο οποίος συνοδεύει τον αιτούντα και εμπίπτει στον ορισμό του μέλους οικογένειας είναι αδιαχώριστη από εκείνη του μέλους οικογένειάς του και υπάγεται στην αρμοδιότητα του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας του εν λόγω μέλους οικογένειας, ακόμα και αν ο ανήλικος δεν είναι ατομικά αιτών, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανηλίκου. Το ίδιο ισχύει και για τα τέκνα που γεννήθηκαν μετά την άφιξη του αιτούντος στο έδαφος των κρατών μελών, χωρίς να χρειάζεται να κινηθεί νέα διαδικασία αναδοχής ευθύνης για τα εν λόγω τέκνα.

4. Όταν μια αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους από αιτούντα που ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους γίνεται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο αιτών άσυλο. Αυτό το κράτος μέλος ενημερώνεται αμελλητί από το κράτος μέλος το οποίο έλαβε την αίτηση και θεωρείται ως εκ τούτου, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση διεθνούς προστασίας.

Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως για αυτήν την αλλαγή στο προσδιορίζον κράτος μέλος και για την ημερομηνία, κατά την οποία αυτή έλαβε χώρα.

5. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε πρώτα η αίτηση διεθνούς προστασίας είναι υποχρεωμένο, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29 και έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα ο οποίος ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς τίτλο διαμονής ή έχει υποβάλει εκεί αίτηση διεθνούς προστασίας αφού ανακάλεσε την πρώτη αίτησή του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους.

Η εν λόγω υποχρέωση παύει όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ολοκλήρωσης της διαδικασίας προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους δύναται να αποδείξει ότι ο αιτών εγκατέλειψε εν τω μεταξύ το έδαφος των κρατών μελών για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών ή απέκτησε τίτλο διαμονής από άλλο κράτος μέλος.

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από ανάλογη περίοδο απουσίας όπως αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

ΤΜΗΜΑ II

Διαδικασίες για τα αιτήματα αναδοχής

Άρθρο 21

Υποβολή αιτήματος αναδοχής

1. Εάν το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της, μπορεί να απευθύνει σε αυτό αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος, το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2.

Παρά το πρώτο εδάφιο, σε περίπτωση σύμπτωσης του Eurodac με δεδομένα που έχουν καταχωρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013, το αίτημα αποστέλλεται εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

Εάν το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος δεν υποβληθεί εντός των προθεσμιών του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, η ευθύνη της εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας εμπίπτει στο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

2. Το κράτος μέλος που υποβάλει το αίτημα μπορεί να ζητήσει επειγόντως απάντηση εφόσον η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβλήθηκε ύστερα από άρνηση εισόδου ή διαμονής, σύλληψη λόγω παράνομης διαμονής ή ύστερα από επίδοση ή εκτέλεση μέτρου απομάκρυνσης.

Το αίτημα προσδιορίζει τους λόγους που δικαιολογούν επείγουσα απάντηση και την προθεσμία εντός της οποίας αναμένεται απάντησή. Η εν λόγω προθεσμία είναι τουλάχιστον μια εβδομάδα.

3. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2, το αίτημα αναδοχής από άλλο κράτος μέλος γίνεται μέσω τυποποιημένου εντύπου και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία, όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους του άρθρου 22 παράγραφος 3 και/ή άλλα συναφή στοιχεία από τη δήλωση του αιτούντος, τα οποία επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει εάν είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων αναδοχής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 22

Απάντηση σε αίτημα αναδοχής

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις, και αποφαιίνεται σχετικά με το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής του αιτήματος.

2. Κατά τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, χρησιμοποιούνται αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις.

3. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καταρτίζει και αναθεωρεί περιοδικά δύο καταλόγους, αναφέροντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και τις έμμεσες αποδείξεις σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στα στοιχεία α) και β) της παρούσας παραγράφου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

α) Αποδεικτικά στοιχεία:

- i) Αυτό αναφέρεται στις τυπικές αποδείξεις οι οποίες θεμελιώνουν ευθύνη δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ενόσω αυτό δεν αναιρείται από απόδειξη περί του αντιθέτου.
- ii) Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 44 υποδείγματα των διαφόρων τύπων διοικητικών εγγράφων, σύμφωνα με την τυπολογία που καθιερώνεται στον κατάλογο τυπικών αποδείξεων.

β) Έμμεσες αποδείξεις:

- i) Αυτό αναφέρεται σε ενδείξεις, οι οποίες, αν και είναι μαχητές, ενδέχεται να επαρκούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, σύμφωνα με την αποδεικτική αξία που τους αποδίδεται.
- ii) Η αποδεικτική τους αξία, σε σχέση με την ευθύνη εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας, εξετάζεται κατά περίπτωση.

4. Οι απαιτήσεις για τα αποδεικτικά στοιχεία θα πρέπει να μην υπερβαίνουν ό,τι είναι απαραίτητο για την καλή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

5. Εάν δεν υπάρχουν τυπικές αποδείξεις, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αναγνωρίζει την ευθύνη του, εάν οι έμμεσες αποδείξεις έχουν συνοχή, μπορούν να εξακριβωθούν και είναι αρκούντως λεπτομερείς για να θεμελιωθεί η ευθύνη.

6. Εάν το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα επικαλείται λόγους επείγοντος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 παράγραφος 2, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να απαντήσει εντός της αιτούμενης προθεσμίας. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αποδεικνύεται ότι η εξέταση του αιτήματος αναδοχής αιτούντος είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να απαντήσει μετά την πάροδο της ταχθείσας προθεσμίας, αλλά εν πάση περιπτώσει εντός ενός μηνός. Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πρέπει να γνωστοποιεί την απόφασή του να αναβάλει την απάντηση προς το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εντός της αρχικώς αιτηθείσας προθεσμίας.

7. Η έλλειψη απάντησης εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και του ενός μηνός που προβλέπεται στην παράγραφο 6 ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται την υποχρέωση αναδοχής του προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για κατάλληλη διευθέτηση της αφιέξής.

ΤΜΗΜΑ III

Διαδικασίες για τα αιτήματα εκ νέου ανάληψης

Άρθρο 23

Υποβολή αιτήματος εκ νέου ανάληψης όταν υποβάλλεται νέα αίτηση στο αιτούν κράτος μέλος

1. Όταν ένα κράτος μέλος στο οποίο ένα πρόσωπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), έχει

υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, θεωρεί ότι είναι υπεύθυνο άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), μπορεί να υποβάλει στο εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου ανάληψης του εν λόγω προσώπου.

2. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης Eurodac, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.

Εάν το αίτημα εκ νέου ανάληψης βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα Eurodac, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2.

3. Όταν το αίτημα εκ νέου ανάληψης δεν υποβάλλεται εντός των προθεσμιών της παραγράφου 2, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η νέα αίτηση.

4. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης υποβάλλεται με τη χρήση υποδείγματος και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσες αποδείξεις όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 και/ή συναφή στοιχεία από τις δηλώσεις του ενδιαφερόμενου προσώπου, που επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει κατά πόσον είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων που ορίζει ο παρών κανονισμός.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων εκ νέου ανάληψης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2

Άρθρο 24

Υποβολή αιτήματος εκ νέου ανάληψης όταν δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση στο αιτούν κράτος μέλος

1. Όταν κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) διαμένει χωρίς τίτλο διαμονής και στο οποίο δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), δύναται να ζητήσει από το άλλο κράτος μέλος να αναλάβει εκ νέου το εν λόγω πρόσωπο.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμων

διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών⁽¹⁾, όταν κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαμένει πρόσωπο χωρίς τίτλο διαμονής αποφασίσει να ερευνησει το σύστημα Eurodac σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013, το αίτημα εκ νέου ανάληψης προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ) του παρόντος κανονισμού ή προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και του οποίου η αίτηση για διεθνή προστασία δεν έχει απορριφθεί με οριστική απόφαση υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης Eurodac, βάσει του άρθρου 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.

Εάν το αίτημα εκ νέου ανάληψης βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα Eurodac, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία το αιτούν κράτος μέλος λαμβάνει γνώση ότι υπεύθυνο για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί να είναι άλλο κράτος μέλος.

3. Όταν το αίτημα εκ νέου ανάληψης δεν υποβάλλεται εντός των προθεσμιών της παραγράφου 2, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαμένει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο χωρίς τίτλο διαμονής παρέχει στο εν λόγω πρόσωπο τη δυνατότητα να υποβάλει νέα αίτηση.

4. Όταν πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του παρόντος κανονισμού και του οποίου η αίτηση για διεθνή προστασία έχει απορριφθεί με οριστική απόφαση σε ένα κράτος μέλος ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους χωρίς τίτλο διαμονής, το δεύτερο κράτος μέλος δύναται είτε να ζητήσει από το πρώτο να αναλάβει εκ νέου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε να διεξαγάγει διαδικασία επιστροφής, σύμφωνα με την οδηγία 2008/115/ΕΚ.

Όταν το δεύτερο κράτος μέλος αποφασίζει να ζητήσει από το πρώτο να αναλάβει εκ νέου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, δεν ισχύουν οι κανόνες της οδηγίας 2008/115/ΕΚ.

5. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) υποβάλλεται με τη χρήση υποδείγματος και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσες αποδείξεις όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 και/ή συναφή στοιχεία από τις δηλώσεις του προσώπου που επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει κατά πόσον είναι υπεύθυνο το κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καταρτίζει και επανεξετάζει τακτικά δύο καταλόγους προσδιορίζοντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) και καθορίζει ενιαίους όρους για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων εκ νέου ανάληψης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 25

Απάντηση στο αίτημα εκ νέου ανάληψης

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις και αποφαίνεται σχετικά με το

αίτημα εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου το ταχύτερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση όχι αργότερα από ένα μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία παρελήφθη το αίτημα. Όταν το αίτημα βασίζεται σε στοιχεία λαμβανόμενα από το σύστημα Eurodac, η εν λόγω προθεσμία μειώνεται σε δύο εβδομάδες.

2. Η έλλειψη απάντησης εντός της προθεσμίας του ενός μηνός ή των δύο εβδομάδων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται την υποχρέωση εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για κατάλληλη διεύθυνση της άφιξης.

ΤΜΗΜΑ IV

Διαδικαστικές εγγυήσεις

Άρθρο 26

Κοινοποίηση της απόφασης μεταφοράς

1. Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δέχεται την αναδοχή ή την εκ νέου ανάληψη του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο την απόφαση για τη μεταφορά του προς το υπεύθυνο κράτος μέλος και, κατά περίπτωση, για την απόφαση περί μη εξέτασης της αίτησής του για διεθνή προστασία. Εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εκπροσωπείται από νομικό ή άλλο σύμβουλο, τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν να κοινοποιήσουν σε εκείνον την απόφαση και όχι στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και, κατά περίπτωση, να ανακοινώσουν την απόφαση στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

2. Η απόφαση της παραγράφου 1 περιλαμβάνει πληροφορίες για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος αίτησης αναστολής, κατά περίπτωση, και για τις προθεσμίες προσφυγής και μεταφοράς και περιλαμβάνει, εφόσον είναι απαραίτητο, τις πληροφορίες σχετικά με τον τόπο στον οποίο, και την ημερομηνία κατά την οποία, θα πρέπει να παρουσιασθεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα πρόσωπα και τις οντότητες που μπορούν να παράσχουν νομική συνδρομή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τού ανακοινώνονται μαζί με την απόφαση της παραγράφου 1, όταν οι εν λόγω πληροφορίες δεν έχουν ήδη ανακοινωθεί.

3. Όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν επικουρείται ή δεν εκπροσωπείται από νομικό ή άλλο σύμβουλο, τα κράτη μέλη τη ενημέρωση αυτή πάντοτε περιλαμβάνει πληροφορίες για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα και τις προθεσμίες άσκησής τους, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Άρθρο 27

Προσφυγές

1. Ο αιτών ή άλλο πρόσωπο όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) έχει το δικαίωμα άσκησης πραγματικής προσφυγής, με τη μορφή ένδικου μέσου ή επανεξέτασης, ενώπιον δικαστηρίου, τόσο για τα πραγματικά όσο και για τα νομικά στοιχεία, κατά απόφασης μεταφοράς.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής σύμφωνα με την παράγραφο 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.

3. Για τους σκοπούς ένδικων μέσων κατά αποφάσεων μεταφοράς ή επανεξέτασεων των αποφάσεων αυτών, τα κράτη μέλη προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο:

- α) ότι το ένδικο μέσο ή η επανεξέταση παρέχει στον ενδιαφερόμενο το δικαίωμα να παραμείνει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος εν αναμονή του αποτελέσματος του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης ή
- β) η μεταφορά αναστέλλεται αυτόματα και παύει να ισχύει μετά την παρέλευση εύλογου χρονικού διαστήματος, κατά τη διάρκεια του οποίου το δικαστήριο, μετά από λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος, λαμβάνει απόφαση για την αναστολή ή μη του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης ή
- γ) το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από δικαστήριο να αναστείλει την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης που αιτήθηκε. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα πραγματικής προσφυγής αναστέλλοντας τη μεταφορά έως ότου ληφθεί η απόφαση για το πρώτο αίτημα αναστολής. Η απόφαση για την αναστολή ή μη της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς λαμβάνεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, επιτρέποντας, παράλληλα, τη λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος αναστολής. Η απόφαση για τη μη αναστολή της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν αυτεπάγγελτα να αναστείλουν την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει πρόσβαση σε νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση και, εάν απαιτείται, σε γλωσσική βοήθεια.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη χορήγηση, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομικής συνδρομής, όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν μπορεί να καταβάλει τις σχετικές δαπάνες. Όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η μεταχείριση των αιτούντων δεν είναι ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

Χωρίς να περιορίζεται αυθαίρετα η πρόσβαση στη νομική συνδρομή, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι δεν χορηγείται δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση, όταν η αρμόδια αρχή ή το δικαστήριο θεωρεί ότι το ένδικο μέσο ή η επανεξέταση δεν έχει πραγματικές πιθανότητες επιτυχίας.

Όταν η απόφαση για τη μη χορήγηση δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο λαμβάνεται από αρχή η οποία δεν είναι δικαστήριο, τα κράτη μέλη προβλέπουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον δικαστηρίου.

Κατά την εφαρμογή των απαιτήσεων της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η νομική συνδρομή και εκπροσώπηση

δεν περιορίζονται αυθαίρετα και ότι δεν παρεμποδίζεται η πραγματική πρόσβαση του αιτούντος στη δικαιοσύνη.

Η νομική συνδρομή περιλαμβάνει, οπωσδήποτε, την κατάρτιση των αναγκαίων δικονομικών εγγράφων και την εκπροσώπηση ενώπιον δικαστηρίου και μπορεί να περιορίζεται στους νομικούς συμβούλους ή τους συνηγόρους που καθορίζονται ειδικά από το εθνικό δίκαιο για την παροχή συνδρομής και εκπροσώπησης.

Οι διαδικασίες για την πρόσβαση στη νομική συνδρομή ορίζονται στο εθνικό δίκαιο.

ΤΜΗΜΑ V

Κράτηση για τον σκοπό της μεταφοράς

Άρθρο 28

Κράτηση

1. Τα κράτη μέλη δεν κρατούν ένα πρόσωπο για τον μόνο λόγο ότι υπόκειται στη διαδικασία που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό.

2. Όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής, τα κράτη μέλη δύνανται να κρατούν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, ούτως ώστε να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφοράς σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, βάσει ατομικής αξιολόγησης και μόνον εφόσον η κράτηση είναι αναλογική, εάν δεν μπορούν να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά λιγότερο αυστηρά εναλλακτικά μέτρα.

3. Η κράτηση είναι όσο το δυνατό συντομότερη και δεν διαρκεί περισσότερο από τον χρόνο που εύλογα απαιτείται για την πλήρωση των αναγκαίων διοικητικών διαδικασιών με τη δέουσα επιμέλεια, μέχρι την εκτέλεση της μεταφοράς βάσει του παρόντος κανονισμού.

Όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ'εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η προθεσμία υποβολής αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα από την υποβολή της αίτησης. Το κράτος μέλος που διεξάγει τη διαδικασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ζητεί επείγουσα απάντηση σε τέτοιες περιπτώσεις. Η εν λόγω απάντηση δίδεται εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή του αιτήματος. Η έλλειψη απάντησης εντός δύο εβδομάδων ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται υποχρέωση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης πρόβλεψης των κατάλληλων προετοιμασιών για την άφιξη.

Όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ'εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η μεταφορά του εν λόγω προσώπου από το αιτούν κράτος μέλος στο υπεύθυνο κράτος μέλος διεξάγεται μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατό και το αργότερο εντός έξι εβδομάδων από την τυπική ή άτυπη αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου από άλλο κράτος μέλος ή από τη στιγμή κατά την οποία το ένδικο μέσο ή η προσφυγή παύει να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3.

Όταν το αιτούν κράτος μέλος δεν τηρεί τις προθεσμίες για την υποβολή αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης ή όταν η μεταφορά δεν εκτελείται εντός της προαναφερόμενης στο τρίτο εδάφιο προθεσμίας των έξι εβδομάδων, το πρόσωπο δεν κρατείται πλέον. Τα άρθρα 21, 23, 24 και 29 εξακολουθούν να εφαρμόζονται σχετικά.

4. Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης προσώπων και τις εγγυήσεις για τους κρατούμενους, προκειμένου να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφορών στο υπεύθυνο κράτος μέλος, εφαρμόζονται τα άρθρα 9, 10 και 11 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ.

ΤΜΗΜΑ VI

Μεταφορές

Άρθρο 29

Λεπτομέρειες και προθεσμίες

1. Η μεταφορά του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου μέσου ή επανεξέτασης εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Εάν οι μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος εκτελούνται με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι εκτελούνται λαμβάνοντας υπόψη τον ανθρώπινο παράγοντα και με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Εάν είναι απαραίτητο, ο αιτών εφοδιάζεται από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα με άδεια ελεύθερης διέλευσης. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει το υπόδειγμα της άδειας ελεύθερης διέλευσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, ανάλογα με την περίπτωση, για την ασφαλή άφιξη του ενδιαφερομένου ή για τη μη εμφάνισή του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

2. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεων του αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.

3. Εάν ένα πρόσωπο έχει μεταφερθεί εσφαλμένα ή η απόφαση μεταφοράς ακυρώθηκε κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου ή επανεξέτασης μετά την εκτέλεση της μεταφοράς, το κράτος μέλος που εκτέλεσε τη μεταφορά αμελλητί αναλαμβάνει εκ νέου το εν λόγω πρόσωπο.

4. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως σε περίπτωση αναβολής ή καθυστέρησης μεταφορών, μεταφορών κατόπιν αυτόματης αποδοχής, μεταφορών ανήλικου ή εξαρτώμενων προσώπων και ελεγχόμενων μεταφορών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 30

Δαπάνες μεταφορών

1. Οι απαραίτητες δαπάνες για τη μεταφορά αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) προς το υπεύθυνο κράτος μέλος καλύπτονται από το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά.

2. Όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο πρέπει να αποσταλεί πίσω σε κράτος μέλος, λόγω εσφαλμένης μεταφοράς ή απόφασης μεταφοράς που ακυρώθηκε κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου ή επανεξέτασης, μετά την εκτέλεση της μεταφοράς, το κράτος μέλος που εκτέλεσε αρχικά τη μεταφορά είναι υπεύθυνο για τις δαπάνες μεταφοράς του ενδιαφερομένου προσώπου πίσω στο έδαφός του.

3. Οι δαπάνες των μεταφορών αυτών δεν μπορούν να βαρύνουν τα πρόσωπα που πρέπει να μεταφερθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 31

Ανταλλαγή συναφών πληροφοριών πριν από την εκτέλεση μεταφοράς

1. Το κράτος μέλος που εκτελεί τη μεταφορά αιτούντος ή άλλου προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) γνωστοποιεί στο υπεύθυνο κράτος μέλος τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του προσώπου που θα μεταφερθεί, τα οποία θεωρούνται δέοντα, συναφή και μη υπερβολικά και τα οποία έχουν ως μόνο στόχο να εξασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο στο υπεύθυνο κράτος μέλος έχουν τη δυνατότητα να παράσχουν στο εν λόγω πρόσωπο την κατάλληλη βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης της παροχής της άμεσης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που απαιτείται για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του και να εξασφαλίσουν τη συνέχεια της προστασίας και των δικαιωμάτων που χορηγούνται από τον παρόντα κανονισμό και από άλλα σχετικά νομικά εργαλεία που αφορούν το άσυλο. Τα δεδομένα αυτά ανακοινώνονται στο υπεύθυνο κράτος μέλος εντός εύλογου χρονικού διαστήματος πριν από την εκτέλεση της μεταφοράς, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές του σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο διαθέτουν αρκετό χρόνο για να λάβουν τα αναγκαία μέτρα.

2. Το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, στον βαθμό που οι εν λόγω πληροφορίες διατίθενται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, διαβιβάζει στο υπεύθυνο κράτος μέλος όλες τις πληροφορίες που έχουν σημασία για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των άμεσων ειδικών αναγκών του υπό μεταφορά πρόσωπου και συγκεκριμένα:

- α) όλα τα άμεσα μέτρα τα οποία το υπεύθυνο κράτος μέλος πρέπει να λάβει ώστε να εξασφαλίσει ότι καλύπτονται επαρκώς οι ειδικές ανάγκες του προσώπου που θα μεταφερθεί, μεταξύ άλλων, τυχόν απαραίτητη άμεση ιατροφαρμακευτική περίθαλψη,
- β) τα στοιχεία επικοινωνίας των μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση στο κράτος μέλος υποδοχής, κατά περίπτωση,
- γ) στην περίπτωση ανηλίκων, πληροφορίες σχετικά με την εκπαίδευσή τους,
- δ) εκτίμηση της ηλικίας του αιτούντος.

3. Η ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται μόνο μεταξύ των αρχών που κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 35 του παρόντος κανονισμού με τη χρήση του ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνίας «DubliNet» που δημιουργήθηκε βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται χρησιμοποιούνται μόνο για τον σκοπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και δεν τυγχάνουν περαιτέρω επεξεργασίας.

4. Για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, εγκρίνει υπόδειγμα για τη μεταφορά των δεδομένων που απαιτούνται βάσει του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

5. Οι κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 34 παράγραφοι 8 έως 12 εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 32

Ανταλλαγή δεδομένων που αφορούν την υγεία πριν από την εκτέλεση μεταφοράς

1. Για τον στόχο μόνο της παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ή θεραπείας, ιδίως όσον αφορά πρόσωπα με αναπηρία, ηλκιωμένους, εγκύους, ανήλικους και πρόσωπα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, σωματικής και σεξουαλικής βίας, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά διαβιβάζει στο υπεύθυνο κράτος μέλος πληροφορίες, εφόσον αυτές διατίθενται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, σχετικά με οποιεσδήποτε ειδικές ανάγκες του προσώπου που θα μεταφερθεί, στις οποίες σε ειδικές περιπτώσεις μπορούν να περιλαμβάνονται στοιχεία για την κατάσταση της σωματικής ή ψυχικής υγείας του εν λόγω προσώπου. Οι εν λόγω πληροφορίες διαβιβάζονται με κοινό πιστοποιητικό υγείας και τα συνημμένα απαραίτητα έγγραφα. Το υπεύθυνο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι αυτές οι ειδικές ανάγκες αντιμετωπίζονται δεόντως, συμπεριλαμβανομένης ιδίως οποιασδήποτε ουσιώδους ιατρικής μέριμνας που μπορεί να απαιτείται.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, συντάσσει το κοινό πιστοποιητικό υγείας. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαβιβάζονται στο υπεύθυνο κράτος μέλος από το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά μόνο εφόσον ο αιτών και/ή ο εκπρόσωπός του έχουν ρητά συναινέσει σε αυτό ή, σε περίπτωση που ο αιτών είναι σωματικά ή νομικά ανίκανος να συναινέσει, όταν αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του αιτούντος ή άλλου προσώπου. Η έλλειψη, καθώς και η άρνηση συναινέσεως, δεν συνιστά εμπόδιο στην εκτέλεση της μεταφοράς.

3. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που αφορούν την υγεία και αναφέρονται στην παράγραφο 1 διενεργείται μόνο από επαγγελματίες στον τομέα της υγείας που υπόκειται, βάσει του εθνικού δικαίου ή κανόνων που θεσπίζονται από εθνικούς αρμόδιους φορείς, στην υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου ή από άλλο πρόσωπο που υπόκειται σε ισοδύναμη υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου.

4. Η ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται μεταξύ επαγγελματιών του τομέα της υγείας ή άλλων προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Οι ανταλλάσσόμενες πληροφορίες χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που καθορίζονται στην παράγραφο 1 και δεν τυγχάνουν περαιτέρω επεξεργασίας.

5. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους και πρακτικές ρυθμίσεις για την ανταλλαγή των πληροφοριών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

6. Οι κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 34 παράγραφοι 8 έως 12 εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 33

Μηχανισμός έγκαιρης προειδοποίησης, προετοιμασίας και διαχείρισης κρίσεων

1. Όταν, βάσει, ιδίως, των πληροφοριών που συλλέγει η ΕΥΥΑ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού μπορεί να υπονομευθεί λόγω τεκμηριωμένου κινδύνου ιδιαίτερης πίεσης στο σύστημα ασύλου ενός κράτους μέλους και/ή λόγω προβλημάτων στη λειτουργία του συστήματος ασύλου ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΥΥΑ, διατυπώνει συστάσεις προς το συγκεκριμένο κράτος μέλος, καλώντας το να καταρτίσει σχέδιο προληπτικής δράσης.

Το εν λόγω κράτος μέλος ενημερώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή για το αν προτίθεται να υποβάλει σχέδιο προληπτικής δράσης, προκειμένου να αντιμετωπίσει την πίεση και/ή τα προβλήματα στη λειτουργία του συστήματος ασύλου, εξασφαλίζοντας, παράλληλα, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των αιτούντων διεθνή προστασία.

Ένα κράτος μέλος δύναται, με δική του ευχέρεια και πρωτοβουλία, να καταρτίσει σχέδιο προληπτικής δράσης και επακόλουθες αναθεωρήσεις. Κατά την κατάρτιση του σχεδίου προληπτικής δράσης, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει τη βοήθεια της Επιτροπής, άλλων κρατών μελών, της ΕΥΥΑ και άλλων σχετικών οργάνων της Ένωσης.

2. Όταν καταρτίζεται σχέδιο προληπτικής δράσης, το συγκεκριμένο κράτος μέλος το υποβάλλει μαζί με τακτικές εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή. Στη συνέχεια, η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα βασικά στοιχεία του σχεδίου προληπτικής δράσης. Η Επιτροπή υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του στο Συμβούλιο και τις διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το συγκεκριμένο κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αντιμετωπίσει την κατάσταση της ιδιαίτερης πίεσης στο οικείο σύστημα ασύλου ή να εξασφαλίσει ότι οι ανεπάρκειες που διαπιστώθηκαν θα αντιμετωπισθούν πριν επιδεινωθεί η κατάσταση. Όταν το σχέδιο προληπτικής δράσης περιλαμβάνει μέτρα για την αντιμετώπιση της ιδιαίτερης πίεσης στο σύστημα ασύλου του κράτους μέλους, που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή ζητεί τη συμβουλή της ΕΥΥΑ, πριν υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, βάσει ανάλυσης της ΕΥΥΑ, ότι η εφαρμογή του σχεδίου προληπτικής δράσης δεν έχει καλύψει τις ανεπάρκειες που εντοπίστηκαν ή όταν η κατάσταση του ασύλου στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κινδυνεύει σοβαρά να εξελιχθεί σε κρίση, η οποία είναι απίθανο να αντιμετωπισθεί με σχέδιο προληπτικής δράσης, η Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΥΥΑ, κατά περίπτωση, δύναται να ζητήσει από το κράτος μέλος να καταρτίσει σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης και, όταν απαιτείται, τις απαραίτητες αναθεωρήσεις. Το σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης εξασφαλίζει, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας έγκαιρης προειδοποίησης, προετοιμασίας και διαχείρισης κρίσεων του παρόντος άρθρου, τη συμμόρφωση προς το κεκτημένο της Ένωσης για το άσυλο, ιδίως όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα των αιτούντων διεθνή προστασία.

Μετά το αίτημα κατάρτισης του σχεδίου δράσης για διαχείριση κρίσης, το εν λόγω κράτος μέλος καταρτίζει, σε συνεργασία με την Επιτροπή και την ΕΥΥΑ, το σχέδιο ταχέως και το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος.

Το κράτος μέλος υποβάλλει το οικείο σχέδιο διαχείρισης κρίσεων και διαβιβάζει έκθεση, τουλάχιστον ανά τρίμηνο, σχετικά με την εφαρμογή του, στην Επιτροπή και άλλους σχετικούς φορείς, π.χ. την ΕΥΥΑ, κατά περίπτωση.

Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για το σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης, για πιθανές τροποποιήσεις και για την εφαρμογή του. Στις εν λόγω εκθέσεις, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αναφέρει τα δεδομένα για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με το σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης, όπως τη διάρκεια της διαδικασίας, τις συνθήκες κράτησης και την ικανότητα υποδοχής σε σχέση με την εισροή των αιτούντων.

4. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας έγκαιρης προειδοποίησης, προετοιμασίας και διαχείρισης κρίσεων του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο παρακολουθεί στενά την κατάσταση και μπορεί να ζητεί περαιτέρω πληροφορίες και να παρέχει πολιτικές κατευθύνσεις, ιδίως όσον αφορά τον επείγοντα χαρακτήρα και τη σοβαρότητα της κατάστασης και, κατά συνέπεια, την ανάγκη κατάρτισης είτε σχεδίου προληπτικής δράσης είτε, εφόσον απαιτείται, σχεδίου δράσης για διαχείριση κρίσης από ένα κράτος μέλος. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δύναται, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, να συζητούν και να παρέχουν κατευθύνσεις για τυχόν μέτρα αλληλεγγύης, εφόσον κρίνουν ότι ενδείκνυνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 34

Διαβίβαση πληροφοριών

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος το ζητήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τον αιτούντα τα οποία είναι προσήκοντα, συναφή και δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο προκειμένου:

- α) να προσδιορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος,
- β) να εξετασθεί η αίτηση διεθνούς προστασίας,
- γ) να εκτελεσθούν όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να καλύπτουν μόνο:

- α) τα στοιχεία ταυτότητας του αιτούντος και, ενδεχομένως, των μελών της οικογένειάς του, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση (όνομα, επώνυμο και, ενδεχομένως, προηγούμενο όνομα, υποκοριστικά ή ψευδώνυμο, ιθαγένεια, σημερινή ή προηγούμενη, ημερομηνία και τόπος γεννήσεως),
- β) τα έγγραφα ταυτότητας και ταξιδιωτικά έγγραφα (στοιχεία, διάρκεια ισχύος, ημερομηνία έκδοσης, εκδούσα αρχή, τόπος έκδοσης κ.λπ.),
- γ) τα λοιπά απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία υπόκεινται σε επεξεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013,

- δ) τους τόπους διαμονής και τα δρομολόγια των ταξιδιών,
- ε) τους τίτλους διαμονής ή τις θεωρήσεις που έχουν εκδοθεί από ένα κράτος μέλος,
- στ) τον τόπο στον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση,
- ζ) την ημερομηνία κατάθεσης, ενδεχομένως, προηγούμενης αίτησης διεθνούς προστασίας, την ημερομηνία κατάθεσης της παρούσας αίτησης, το στάδιο της διαδικασίας και το περιεχόμενο της τυχόν ληφθείσας απόφασης.

3. Εξάλλου, και στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να του γνωστοποιήσει τους λόγους που επικαλείται ο αιτών προς υποστήριξη της αίτησής του και τους λόγους της απόφασης που τυχόν έχει ληφθεί σχετικά με αυτόν. Το άλλο κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει στο αίτημα που του υποβάλλεται, αν η γνωστοποίηση αυτών των πληροφοριών μπορεί να θίξει τα ουσιαστικά συμφέροντά του ή την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ενδιαφερόμενου ή άλλου προσώπου. Σε κάθε περίπτωση, η γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών εξαρτάται από τη γραπτή συναίνεση του αιτούντος διεθνή προστασία, η οποία λαμβάνεται από το αιτούν κράτος. Σε αυτήν την περίπτωση, ο αιτών πρέπει να γνωρίζει για ποιες συγκεκριμένες πληροφορίες δίνει τη συναίνεσή του.

4. Κάθε αίτημα πληροφοριών αποστέλλεται μόνο στο πλαίσιο ατομικής αίτησης διεθνούς προστασίας. Είναι αιτιολογημένο και, όταν έχει ως στόχο να επαληθεύσει την ύπαρξη κριτηρίου ικανού να θεμελιώσει την ευθύνη του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται, προσδιορίζει σε ποιο αποδεικτικό στοιχείο, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών αξιόπιστων πηγών σχετικά με τα μέσα και τους τρόπους με τους οποίους οι αιτούντες εισήλθαν στα εδάφη των κρατών μελών, ή σε ποιο συγκεκριμένο και επαληθεύσιμο στοιχείο των δηλώσεων του αιτούντος βασίζεται. Εξυπακούεται ότι αυτές καθεαυτές οι σχετικές πληροφορίες των αξιόπιστων πηγών δεν επαρκούν για να καθορισθεί η ευθύνη και η αρμοδιότητα του κράτους μέλους βάσει του παρόντος κανονισμού, αλλά μπορούν να συμβάλουν στην αξιολόγηση άλλων ενδείξεων σχετικών με τον αιτούντα ατομικά.

5. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι υποχρεωμένο να απαντήσει εντός προθεσμίας πέντε εβδομάδων. Κάθε καθυστέρηση της απάντησης δικαιολογείται δεόντως. Η μη συμμόρφωση με την προθεσμία των πέντε εβδομάδων δεν απαλλάσσει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα από την υποχρέωση απάντησης. Εάν η έρευνα που διεξάγεται από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα το οποίο δεν τήρησε τη μέγιστη προθεσμία καταλήξει σε πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι αυτό είναι υπεύθυνο, το εν λόγω κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί την εκπνοή των προθεσμιών που προβλέπονται στα άρθρα 21, 23 και 24 ως λόγο άρνησης της συμμόρφωσης με αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης. Σε αυτήν την περίπτωση, οι προθεσμίες που προβλέπονται στα άρθρα 21, 23 και 24 για την υποβολή αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης παρατείνονται κατά χρονικό διάστημα ανάλογο με την καθυστέρηση απάντησης από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

6. Η ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους και μπορεί να πραγματοποιείται μόνο μεταξύ αρχών ο διορισμός των οποίων από κάθε κράτος μέλος έχει ανακοινωθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1.

7. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Σε κάθε κράτος μέλος, αυτές οι πληροφορίες μπορούν, ανάλογα με το χαρακτήρα τους και την αρμοδιότητα της αποδέκτριας αρχής, να γνωστοποιούνται μόνο στις διοικητικές και δικαστικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με:

α) τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους,

β) την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας,

γ) την εκτέλεση οποιασδήποτε υποχρέωσης που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

8. Το κράτος μέλος που διαβιβάζει τις πληροφορίες μεριμνά για την ακρίβειά τους και την ενημέρωσή τους. Εάν προκύψει ότι αυτό διαβίβασε ανακριβή δεδομένα ή δεδομένα που δεν έπρεπε να διαβιβασθούν, τα κράτη μέλη προς τα οποία απευθύνονται αυτά τα δεδομένα ενημερώνονται αμέσως. Οφείλουν να τα διορθώσουν ή να μεριμνούν για τη διαγραφή τους.

9. Ο αιτών έχει το δικαίωμα να ενημερώνεται, κατόπιν αιτήματός του, για τυχόν δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τον αφορούν.

Εάν ο αιτών διαπιστώσει ότι τα δεδομένα υπεβλήθησαν σε επεξεργασία κατά παραβίαση του παρόντος κανονισμού ή της οδηγίας 95/46/ΕΚ, ιδίως λόγω του ελλιπούς ή ανακριβούς χαρακτήρα τους, έχει το δικαίωμα να ζητάει τη διόρθωση ή τη διαγραφή τους.

Η αρχή που πραγματοποιεί τη διόρθωση ή τη διαγραφή των δεδομένων ενημερώνει σχετικά, ανάλογα με την περίπτωση, το κράτος μέλος που εξέδωσε ή παρέλαβε τις εν λόγω πληροφορίες.

Ο αιτών έχει το δικαίωμα να εγείρει αγωγή ή να προβεί σε καταγγελία ενώπιον των αρμόδιων αρχών ή δικαστηρίων του κράτους μέλους που απέρριψε το δικαίωμα πρόσβασης ή το δικαίωμα διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων που τον αφορούν.

10. Κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τηρεί μνεία της διαβίβασης και της παραλαβής των πληροφοριών που ανταλλάσσονται, στον ατομικό φάκελο του ενδιαφερομένου προσώπου και/ή σε μητρώο.

11. Τα δεδομένα που ανταλλάσσονται διατηρούνται για διάστημα που δεν υπερβαίνει εκείνο που είναι αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους αντηλλάγησαν.

12. Εάν τα δεδομένα δεν υποβληθούν σε αυτόματη επεξεργασία ή δεν περιέχονται ή δεν πρόκειται να καταχωρισθούν σε αρχείο, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος άρθρου με αποτελεσματικά μέτρα ελέγχου.

Άρθρο 35

Αρμόδιες αρχές και πόροι

1. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή αμελλητί τις ειδικές αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκτέλεση των υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό και τις τυχόν τροποποιήσεις του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές αυτές να διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους για να φέρουν σε πέρας τα καθήκοντα τους και, ιδίως, για να ανταποκρίνονται, εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, σε αιτήματα πληροφοριών, καθώς και σε αιτήματα αναδοχής και εκ νέου ανάληψης των αιτούντων.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει ενοποιημένο κατάλογο των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Εάν υπάρχουν τυχόν τροποποιήσεις του, η Επιτροπή δημοσιεύει επικαιροποιημένο ενοποιημένο κατάλογο ετησίως.

3. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 λαμβάνουν την αναγκαία κατάρτιση όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

4. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, θεσπίζει ασφαλείς διαύλους ηλεκτρονικής επικοινωνίας μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προκειμένου να διαβιβάζονται τα αιτήματα, οι απαντήσεις και όλη η αλληλογραφία και να εξασφαλίζεται ότι οι αποστολές λαμβάνουν αυτομάτως ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 36

Διοικητικοί διακανονισμοί

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν, διμερώς, διοικητικούς διακανονισμούς σχετικά με τις πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να διευκολύνεται η εφαρμογή του και να αυξάνεται η αποτελεσματικότητά του. Αυτοί οι διακανονισμοί μπορούν να αφορούν:

α) ανταλλαγές υπαλλήλων συνδέσμων,

β) απλούστευση των διαδικασιών και μείωση των προθεσμιών διαβίβασης και εξέτασης των αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να διατηρούν τους διοικητικούς διακανονισμούς που συνάπτονται βάσει του κανονισμού (ΕΚ)

αριθ. 343/2003. Στον βαθμό που οι διακανονισμοί αυτοί δεν συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη τους τροποποιούν ώστε να εξαλειφθούν τυχόν ασυμβατότητες που έχουν παρατηρηθεί.

3. Πριν συνάψουν ή τροποποιήσουν διακανονισμό της παραγράφου 1 στοιχείο β), τα συγκεκριμένα κράτη μέλη ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής όσον αφορά τη συμβατότητά του με τον παρόντα κανονισμό.

4. Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διακανονισμοί της παραγράφου 1 στοιχείο β) είναι ασύμβατοι με τον παρόντα κανονισμό, ενημερώνει, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την τροποποίηση του εν λόγω διακανονισμού εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, ώστε να εξαλειφθούν τυχόν ασυμβατότητες που έχουν παρατηρηθεί.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλους τους διακανονισμούς της παραγράφου 1, καθώς και κάθε καταγγελία ή τροποποίησή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ

Άρθρο 37

Συνδιαλλαγή

1. Όταν τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιλύσουν διαφορά τους για οποιοδήποτε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μπορούν να προσφύγουν στη διαδικασία συνδιαλλαγής που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

2. Η διαδικασία συνδιαλλαγής κινείται με αίτημα ενός των διαφωνούντων κρατών μελών, το οποίο απευθύνεται στον πρόεδρο της επιτροπής που συστάθηκε βάσει του άρθρου 44. Αποδεχόμενα την προσφυγή στη διαδικασία συνδιαλλαγής, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τη δέσμευση να λάβουν πλήρως υπόψη τη λύση που θα προταθεί.

Ο πρόεδρος της επιτροπής ορίζει τρία μέλη της επιτροπής εκπροσωπούντα τρία κράτη μέλη που δεν εμπλέκονται στην υπόθεση. Αυτά τα μέλη της επιτροπής λαμβάνουν γραπτώς ή προφορικά τα επιχειρήματα των μερών και μετά από διαβούλευση προτείνουν, εντός μηνός, λύση η οποία ενδεχομένως απορρύνει από ψηφοφορία.

Της διαβούλευσης προεδρεύει ο πρόεδρος της επιτροπής ή ο αναπληρωτής του. Ο προεδρεύων μπορεί να εκφράσει την άποψή του, αλλά δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

Η προτεινόμενη λύση, είτε γίνει δεκτή είτε απορριφθεί από τα μέρη, είναι οριστική και αμετάκλητη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38

Ασφάλεια και προστασία δεδομένων

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την ασφάλεια των διαβιβαζόμενων προσωπικών δεδομένων και, συγκεκριμένα, για την αποφυγή παράνομης ή άνευ αδειάς πρόσβασης ή κοινολόγησης, αλλοίωσης ή απώλειας προσωπικών δεδομένων που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας.

Κάθε κράτος μέλος προβλέπει ότι η εθνική εποπτική αρχή ή αρχές που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 της οδηγίας 95/46/ΕΚ παρακολουθούν ανεξάρτητα, σύμφωνα με το αντίστοιχο εθνικό δίκαιο, τη νομιμότητα της επεξεργασίας, βάσει του παρόντος κανονισμού, των προσωπικών δεδομένων από το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 39

Απόρρητο

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρχές του άρθρου 35 δεσμεύονται από τους κανόνες περί απορρήτου στο εθνικό δίκαιο, όσον αφορά κάθε πληροφορία που λαμβάνουν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους.

Άρθρο 40

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι κάθε μη ορθή χρήση δεδομένων που υπέστησαν επεξεργασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό τιμωρείται με επιβολή κυρώσεων, που είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές και περιλαμβάνουν διοικητικές και/ή ποινικές κυρώσεις σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 41

Μεταβατικά μέτρα

Όταν η εν λόγω αίτηση έχει υποβληθεί μετά την ημερομηνία του άρθρου 49 δεύτερο εδάφιο, τα γεγονότα που μπορούν να θεμελιώσουν την ευθύνη ενός κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται υπόψη ακόμη και αν είναι προγενέστερα αυτής της ημερομηνίας, εξαιρουμένων των γεγονότων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 42

Υπολογισμός προθεσμιών

Οι προθεσμίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό υπολογίζονται ως εξής:

α) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε ημέρες, εβδομάδες ή μήνες, πρέπει να υπολογίζεται από τη στιγμή κατά την οποία επέρχεται ένα γεγονός ή διενεργείται μια πράξη, η δε ημέρα κατά την οποία επέρχεται το γεγονός ή διενεργείται η πράξη δεν υπολογίζεται στην εν λόγω προθεσμία.

β) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε εβδομάδες ή μήνες, λήγει με την παρέλευση της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας ή μήνα, η οποία είναι η ίδια ημέρα της εβδομάδας ή η ίδια ημερομηνία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός ή διενεργήθηκε η πράξη που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας. Όταν, σε προθεσμία προσδιοριζόμενη σε μήνες, δεν υπάρχει, στον τελευταίο μήνα, ημερομηνία αντίστοιχη της ημερομηνίας λήξης της προθεσμίας, η προθεσμία λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ημέρας του μήνα αυτού.

γ) Στις προθεσμίες συνυπολογίζονται τα Σάββατα, οι Κυριακές και οι επίσημες εορτές των οικείων κρατών μελών.

Άρθρο 43

Εδαφικό πεδίο εφαρμογής

Όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στο ευρωπαϊκό έδαφος της.

Άρθρο 44

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η επιτροπή αυτή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Όταν η επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και ισχύει το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 45

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης πράξεων κατ' εξουσιοδότηση ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5 και στο άρθρο 16 παράγραφος 3 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο 5 ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρώς για περιόδους της αυτής διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλει αντίρρηση σε αυτήν την ανανέωση το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη εκάστης περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5 και στο άρθρο 16 παράγραφος 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης θέτει τέρμα στην ανάθεση της εξουσίας που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγεται το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.

4. Αμέσως μετά την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 5 και του άρθρου 16 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός τεσσάρων μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν λήξει η εν λόγω προθεσμία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 46

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Μέχρι τις 21 Ιουλίου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία για την προετοιμασία αυτής της έκθεσης έξι μήνες το αργότερο πριν λήξει η εν λόγω προθεσμία.

Η Επιτροπή, μετά από την υποβολή της εν λόγω έκθεσης, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και, ταυτόχρονα, εκθέσεις για την εφαρμογή του συστήματος Eurodac, όπως προβλέπεται από το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.

Άρθρο 47

Στατιστικά στοιχεία

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία⁽¹⁾, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
A. SHATTER

στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003.

Άρθρο 48

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 καταργείται.

Το άρθρο 11 παράγραφος 1 και τα άρθρα 13, 14 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 καταργούνται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό ή στα καταργούμενα άρθρα νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 49

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ισχύει για τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται από την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του και, από την ημερομηνία αυτή, θα ισχύει για κάθε αίτηση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία έγινε η αίτηση. Ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία υποβάλλεται πριν από αυτή την ημερομηνία πραγματοποιείται σύμφωνα με τα κριτήρια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003.

Οι αναφορές στον παρόντα κανονισμό στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013, στην οδηγία 2013/32/ΕΕ και στην οδηγία 2013/33/ΕΕ θεωρούνται, έως τις ημερομηνίες εφαρμογής τους, ως παραπομπές στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2725/2000⁽²⁾, στην οδηγία 2003/9/ΕΚ⁽³⁾ και στην οδηγία 2005/85/ΕΚ⁽⁴⁾ αντίστοιχα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 23.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου (ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31 της 6.2.2003, σ. 18).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326 της 13.12.2005, σ. 13).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Καταργούμενοι κανονισμοί (που αναφέρονται στο άρθρο 48)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου

(ΕΕ L 50 της 25.2.2003, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής μόνο άρθρο 11 παράγραφος 1 και άρθρα 13, 14 και 17

(ΕΕ L 222 της 5.9.2003, σ. 3).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 στοιχείο α)	Άρθρο 2 στοιχείο α)
Άρθρο 2 στοιχείο β)	διαγράφεται
Άρθρο 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 στοιχείο β)
Άρθρο 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 2 στοιχείο στ)	Άρθρο 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ)	Άρθρο 2 στοιχείο στ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο η)
—	Άρθρο 2 στοιχείο θ)
Άρθρο 2 στοιχείο η)	Άρθρο 2 στοιχείο ι)
Άρθρο 2 στοιχείο θ)	Άρθρο 2 στοιχείο ζ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ια)
Άρθρο 2 στοιχεία ι) και ια)	Άρθρο 2 στοιχεία ιβ) και ιγ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ιδ)
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 4 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση
—	Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως στ)
—	Άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 4 παράγραφοι 1 έως 5	Άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 5
—	Άρθρο 20 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 5
—	Άρθρο 6
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 7 παράγραφος 2
—	Άρθρο 7 παράγραφος 3
Άρθρο 6 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 8 παράγραφος 1
—	Άρθρο 8 παράγραφος 3
Άρθρο 6 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 8 παράγραφος 4
Άρθρο 7	Άρθρο 9

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 8	Άρθρο 10
Άρθρο 9	Άρθρο 12
Άρθρο 10	Άρθρο 13
Άρθρο 11	Άρθρο 14
Άρθρο 12	Άρθρο 15
—	Άρθρο 16
Άρθρο 13	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 14	Άρθρο 11
Άρθρο 15 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 16 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 3	Άρθρο 8 παράγραφος 2
Άρθρο 15 παράγραφος 4	Άρθρο 17 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 5	Άρθρο 8 παράγραφοι 5 και 6 και άρθρο 16 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 18 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 16 παράγραφος 2	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 16 παράγραφος 3	Άρθρο 19 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 19 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 16 παράγραφος 4	Άρθρο 19 παράγραφος 3
—	Άρθρο 19 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 17	Άρθρο 21
Άρθρο 18	Άρθρο 22
Άρθρο 19 παράγραφος 1	Άρθρο 26 παράγραφος 1
Άρθρο 19 παράγραφος 2	Άρθρο 26 παράγραφος 2 και άρθρο 27 παράγραφος 1
—	Άρθρο 27 παράγραφοι 2 έως 6
Άρθρο 19 παράγραφος 3	Άρθρο 29 παράγραφος 1
Άρθρο 19 παράγραφος 4	Άρθρο 29 παράγραφος 2
—	Άρθρο 29 παράγραφος 3
Άρθρο 19 παράγραφος 5	Άρθρο 29 παράγραφος 4
Άρθρο 20 παράγραφος 1, εισαγωγική φράση	Άρθρο 23 παράγραφος 1
—	Άρθρο 23 παράγραφος 2
—	Άρθρο 23 παράγραφος 3

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
—	Άρθρο 23 παράγραφος 4
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 23 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 24
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 25 παράγραφος 1
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 25 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 29 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 27 παράγραφος 1 και άρθρο 29 παράγραφος 1 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 20 παράγραφος 2	Άρθρο 29 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 3	Άρθρο 23 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 20 παράγραφος 4	Άρθρο 29 παράγραφος 4
—	Άρθρο 28
—	Άρθρο 30
—	Άρθρο 31
—	Άρθρο 32
—	Άρθρο 33
Άρθρο 21 παράγραφοι 1 έως 9	Άρθρο 34 παράγραφοι 1 έως 9 πρώτο έως τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 34 παράγραφος 9 τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 21 παράγραφοι 10 έως 12	Άρθρο 34 παράγραφοι 10 έως 12
Άρθρο 22 παράγραφος 1	Άρθρο 35 παράγραφος 1
—	Άρθρο 35 παράγραφος 2
—	Άρθρο 35 παράγραφος 3
Άρθρο 22 παράγραφος 2	Άρθρο 35 παράγραφος 4
Άρθρο 23	Άρθρο 36
—	Άρθρο 37
—	Άρθρο 40
Άρθρο 24 παράγραφος 1	—
Άρθρο 24 παράγραφος 2	Άρθρο 41
Άρθρο 24 παράγραφος 3	—
Άρθρο 25 παράγραφος 1	Άρθρο 42
Άρθρο 25 παράγραφος 2	—
Άρθρο 26	Άρθρο 43

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 44 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 27 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 45
Άρθρο 28	Άρθρο 46
—	Άρθρο 47
—	Άρθρο 48
Άρθρο 29	Άρθρο 49

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1560/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 11 παράγραφος 1	—
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 3	Άρθρο 17 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 4	Άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 14	Άρθρο 37
Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρα 9 και 10 και άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 17 παράγραφος 2	Άρθρο 34 παράγραφος 3

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλούν την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο, με την επιφύλαξη του δικαιώματός της για ανάληψη πρωτοβουλίας, αναθεώρησης του άρθρου 8, παράγραφος 4 του αναδιατυπωμένου κανονισμού του Δουβλίνου, όταν το Δικαστήριο αποφανθεί επί της υπόθεσης C-648/11 MA κ.α. κατά υφυπουργού Εσωτερικών και το αργότερο εντός των προθεσμιών του άρθρου 46 του κανονισμού του Δουβλίνου. Τότε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα ασκήσουν τις νομοθετικές αρμοδιότητές τους, λαμβάνοντας υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού.

Η Επιτροπή, με πνεύμα συμβιβασμού και προκειμένου να εγκριθεί αμέσως η πρόταση, δέχεται να εξετάσει αυτή την υπόδειξη, η οποία θεωρεί ότι περιορίζεται στις συγκεκριμένες περιστάσεις και δεν δημιουργεί προηγούμενο.
